Dosarul nr. 5r-3488/2025
4-25081585-12-5r-10062025

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 aprilie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Lilia Lupaşco
Grefier Ariana Cernei
Cu participarea:
R/Petiţionarei Marin Gherman
În lipsa:
Agentului constatator Igor Griţac

A examinat în şedinţă judiciară publică contestaţia depusă de administratorul ***S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil”*** Vasile Buzu, ******,* înaintate împotriva procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350096 şi a deciziei agentului constatator din cadrul IP Rîşcani al DP a mun. Chişinău, Griţac Igor din 14.05.2025 cu privire la comiterea contravenţiei prevăzute de art. 357 alin. (2) Cod contravenţional al RM, instanţa

c o n s t a t ă:

La data de 14.05.2025, agentul constatator din cadrul IP Rîşcani al DP a mun. Chişinău, Griţac Igor, a întocmit procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350096 şi a emis asupra cauzei contravenţionale decizia prin care S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil”, în baza art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional, a fost sancţionată cu amendă în mărime de 90 (nouăzeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 4500 (patru mii cinci sute) lei MD, fiind reţinut în sarcina acesteia că, la 28.06.2024, ora 20:42, în *****, în calitate de executant de lucrări de construcţii, a desfăşurat acţiuni generatoare de zgomot (lucrări de construcţie) în incinta unui bloc locativ cu încălcarea regimului de orar stabilit de lege, fapt prin ce a perturbat liniştea.

Nefiind de acord cu procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350096 şi decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale pe semnele contravenţiei prevăzute de art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional, administratorul S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil” Vasile Buzu, la 29.05.2025, a depus contestaţie, solicitând anularea procesului – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350096 şi deciziei de sancţionare din 14.05.2025 şi încetarea procesului contravenţional.

În motivarea contestaţiei autorul acesteia a indicat că, în fapt, agentul constatator, la data de 28.06 2024, aproximativ la orele 20:42, a depistat precum că, pe *****, mun. Chişinău, la şantierul de construcţie care aparţine companiei ,,Ecovzor Construct Imobil" S.R.L. se desfăşurau lucrări de construcţii, acţiuni care au generat zgomot în incinta unui bloc locativ, cu încălcarea regimului de orar stabilit prin lege şi care a perturbat liniştea.

Astfel, reprezentantul Compania ,,Ecovzor Construct Imobil" S.R.L., cu referire la cele relatate mai sus a comunicat că, la data de 28.06.2024, orele 20:42 nu a desfăşurat nici o lucrare de construcţie deoarece regimul de lucru al muncitorilor (pentru care ei sînt plătiţi) antrenaţi în astfel de activitate, este între orele 08:00-17:00. La data şi ora nominalizată în procesul-verbal întocmit de către agentul constatator, compania ,,Ecovzor Construct Imobil" S.R.L. nu a fost înştiinţată de nimeni, în nici un mod (scris, verbal, prin telefon, reţele de socializare, email, etc.) precum că pe şantierul acesteia se desfăşoară lucrări de construcţie care ar tulbura liniştea.

Adăugător menţionează că, pe toată perioada de timp, pornind de la data de 28.06.2024 şi pînă la întocmirea procesului-verbal, cu ulterioara remitere a acestuia în adresa persoanei juridice, compania ,,Ecovzor Construct Imobil" S.R.L. nu a cunoscut despre existenţa acestei proceduri contravenţionale, fapt care a generat încălcarea prevederilor art. art. 378, 384 alin. (2) lit. a) CCRM şi care a îngrădit dreptul la apărare a companiei ,,Ecovzor Construct Imobil" S.R.L..

Făcînd trimitere la prevederile art. art. 8 alin. (2), 440 alin. (1), 425 din CCRM, a indicat că, agentul constatator nu a acumulat dar şi nu a prezentat, în cadrul procedurii contravenţionale vre-o probă care ar demonstra existenţa contravenţiei sus menţionate per ansamblu dar şi vinovăţia companiei ,,Ecovzor Construct Imobil" S.R.L. în comiterea contravenţiei, constată că pretinsa faptă contravenţională nu a fost confirmată prin probe pertinente, concludente şi utile cazului contravenţional.

Menţionează că, dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată şi de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută rezultă cert din art. 375 alin. (1) CCRM, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârşirea unei contravenţii se consideră nevinovată, atîta timp cît vinovăţia nu-i este dovedită în modul prevăzut de prezentul Cod.

Raportat la materialele contravenţionale, întru susţinerea procesului-verbal cu privire la contravenţie în temeiul art. 318 alin. (1) CCRM, însă constatând ,,ex propriis sensibus" fapta contravenţională, adică după propriile sale simţuri şi în pofida prezentării unor probe cu privire la cele constatate de agentul constatator, s-a eşuat în demonstrarea prin probe certe faptul comiterii contravenţiei anume cu vinovăţie de către compania ,,Ecovzor Construct Imobil" S.R.L..

Subsecvent, deşi, în măsura în care procesul-verbal cu privire la contravenţie examinat nu este afectat de vicii de legalitate şi valoarea sa probatorie nu trebuie exclusă, totuşi pornind de la premisa procedurală prevăzută la art. 425 alin. (4) al CCRM, prin care legiuitorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al încheierii procesului verbal cu privire la contravenţie ,este insuficient pentru tragerea la răspundere contravenţională.

La acest capitol art. 6 paragraful 2 al CEDO impune statelor să aibă în vedere aceste prezumţii, aceasta în limite rezonabile, ţinînd cont de gravitatea faptelor şi păstrînd dreptul la apărare (Salabiaku împotriva Franţiei, hotărîrea din 7 octombrie 1988). în contextul celor enunţate, limitele expuse mai sus au fost depăşite în determentul făptuitorului, întrucît agentul constatator avea obligaţia de a prezenta probe în susţinerea acuzării pe care o aduce făptuitorului. Din materialele prezentate, în baza actului de individualizare a faptei ilicite şi a subiectului care a comis aceasta, agentul constatator a pus în exclusivitate doar procesul verbal cu privire la contravenţie.

Invocă că, la descrierea faptei contravenţionale, agentul constatator menţionează că se desfăşurau lucrări de construcţii care au generat zgomot în incinta unui bloc locativ cu încălcarea regimului de orar stabilit de lege, fapt care a perturbat liniştea.

În fapt menţionează că, la momentul comiterii pretinsei fapte contravenţionale, adică 01.08.2024, ora 21:35, blocul de pe strada Iazului, 38, mun. Chişinău era doar un şantier de construcţii şi nicidecum un bloc locativ(adică un bloc dat în exploatare şi respectiv în care locuiesc oameni), precum pretinde agentul constatator. Reieşind din deducţia logică a gîndirii, dar şi a regulilor de interpretare a legii, în cazul cînd, un bloc nu este populat de oameni, respectiv nu este locativ şi nu poate exista nici acţiuni care ar perturba liniştea cuiva.

Considerăm că agentul constatator a interpretat eronat textul normei contravenţionale, respectiv a dat o apreciere incorectă juridica pretinsei fapte în coraport cu norma expusă în art. 357 alin. (2) CCRM.

În final, făcînd trimitere la prevederile art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravenţional, a indicat că, în circumstanţele de fapt şi de drept enunţate, procesul contravenţional intentat de către agentul constatator în persoana Griţac Igor în privinţa companiei ,,Ecovzor Construct Imobil" S.R.L., pe semnele contravenţiei prevăzute la art. 357 alin. (2) CCRM, urmează a fi încetat, din motivul inexistenţei faptei contravenţionale.

În şedinţa de judecată R/petiţionara S.R.L. ,,Ecovzor Construct Imobil", *Marin Gherman*, a declarat că, solicită anularea deciziei asupra cauzei contravenţionale emise de către agentul constatator al IP Râşcani. Acest proces-verbal a fost întocmit cu încălcarea normelor procesuale. Cu cele expuse în procesul-verbal cu privire la contravenţie, compania nu este de acord. La data de 28.06.2024 ora indicată compania nu a desfăşurat nici o lucrare de construcţie. Agentul constatator a dat şi o apreciere incorectă a acţiunilor, fiindcă ei menţionează că zgomotul respectiv a fost în incinta unui bloc locativ cu încălcarea regimului de oraş stabilit care a perturbat liniştea. La momentul comiterii faptei blocul de pe strada Iazului, 38, era doar un şantier de construcţii şi nicidecum un bloc locativ adică un bloc dat în exploatare în care locuiesc oameni precum pretinde agentul constatator. Deci atunci când un bloc nu este populat de oameni înseamnă că nu este locativ şi nici nu poate perturba liniştea cuiva. Consideră că agentul constatator a interpretat eronat textul legii şi a dat o apreciere juridică incorectă. În temeiul art. 441 alin. (1) CC procesul pornit încetează dacă nu există fapta contravenţiei. Solicită anularea deciziei asupra cauzei contravenţionale.

La şedinţă de judecată agentul constatator din cadrul IP Rîşcani al DP a mun. Chişinău, Griţac Igor, nu s-a prezentat, deşi a fost citat legal despre data, ora şi locul examinării cauzei, fapt confirmat prin avizul de recepţie anexat la materialele dosarului (*f.d. 32*), dar a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (*f.d. 33-34*).

Potrivit art. 455 alin. (1) – (2) Cod contravenţional, şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale are loc cu citarea părţilor, în modul prevăzut de prezentul cod.

Prezenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, în cazul în care acesta este parte în cauza contravenţională, la şedinţa de judecare a cauzei contravenţionale este obligatorie. Absenţa agentului constatator sau, după caz, a procurorului, citaţi în conformitate cu legislaţia, fără motiv întemeiat şi fără înştiinţarea prealabilă a instanţei, nu împiedică judecarea cauzei contravenţionale şi permite aplicarea acestuia a unei amenzi judiciare de către instanţa de judecată, în conformitate cu art. 201 din Codul de procedură penală.

Având în vedere norma legală precitată, instanţa de judecată a dispus examinarea cauzei contravenţiei în lipsa agentului constatator, cu remiterea copiei de pe hotărâre, ori instanţa de judecată a întreprins acţiuni în vederea citării acestuia.

Studiind materialele cauzei în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa dedusă judecăţii, instanţa de judecată apreciază contestaţia ca fiind întemeiată şi urmează a fi admisă, cu dispunerea anulării procesului-verbal cu privire la contravenţie şi deciziei atacate şi încetarea procesului contravenţional, reieşind din următoarele considerente.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravenţional, procesul-verbal cu privire la contravenţie este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a probelor acumulate, în prezenţa făptuitorului sau în absenţa lui.

Apriori, instanţa de judecată reţine că, prin procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350096 şi decizia de sancţionare din 14.05.2025, S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil”, a fost atras la răspundere contravenţională, fiindu-i imputată comiterea contravenţiei prevăzute de art. 357 alin. (2) Cod contravenţional, în circumstanţele în care, la 28.06.2024, ora 20:42, în *****, în calitate de executant de lucrări de construcţii, a desfăşurat acţiuni generatoare de zgomot (lucrări de construcţie) în incinta unui bloc locativ cu încălcarea regimului de orar stabilit de lege, fapt prin ce a perturbat liniştea (*f.d. 8*).

Potrivit pct. 16 din procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350096, în privinţa persoanei juridice S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil”, a fost emisă decizia de sancţionare din ***14.05.2025*** - cu amendă, în mărime de 90 (nouăzeci) unităţi convenţionale, ceea ce constituie 4500 (patru mii cinci sute) lei MD.

Procesul-verbal de constatare a contravenţiei a fost întocmit la data de ***14.05.2025, ora 13:42,*** în lipsa contravenientului, fapt confirmat prin înscrisul de la rubrica 14 şi 15 (*f.d. 8*).

Potrivit art. 448 alin. (1) şi (4) Cod contravenţional, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravenţională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenţionale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părţile care nu au fost prezente la şedinţa de examinare a cauzei contravenţionale, de la data înmânării copiei de pe decizia respectivă în condiţiile art. 447^1 alin. (8).

Contestaţia împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenţionale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator, conform competenţei teritoriale, care a examinat cauza. În cel mult 5 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestaţia şi dosarul cauzei contravenţionale în instanţa de judecată competentă.

S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil”, a depus contestaţia asupra procesului-verbal seria/nr. MAI06 350096 din 14.05.2025 şi a deciziei emise în baza lui, la ***29.05.2025,*** în adresa Inspectoratului de Poliţie Rîşcani, în interiorul termenului de 15 zile de la data când a recepţionat copia procesului-verbal, fapt pentru care se constată că a fost respectat termenul prevăzut de art. 448 alin. (1) Cod contravenţional.

În continuare, pentru respectarea garanţiilor procedurale specifice în materie penală în ceea ce priveşte dreptul la un proces echitabil, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 § 2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului, instanţa de judecată verifică legalitatea şi temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenţie şi sancţiunea aplicată.

Aşadar, cu referire la legalitatea procesului-verbal cu privire la contravenţie, analizând cuprinsul acestuia prin raportare la cerinţele prevăzute de lege sub sancţiunea nulităţii absolute, instanţa constată că dispoziţiile legale în materie au fost respectate. Astfel, procesul-verbal cuprinde toate menţiunile prevăzute de art. 443 şi 445 din Codul contravenţional, neexistând temeiuri de nulitate absolută.

În ce priveşte constatarea existenţei faptei contravenţionale, în urma studiului materialelor cauzei contravenţionale, instanţa de judecată ajunge la ferma convingere că, învinuirea înaintată este una pur formală, se bazează pe presupuneri şi nu corespunde circumstanţelor de fapt stabilite în cauză.

Potrivit art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional, *efectuarea lucrărilor de reconstrucţie sau a altor lucrări, însoţite de zgomot, în încăperile din blocurile locative în zilele de luni până sâmbătă, de la ora 20:00 până la ora 8:00, duminică şi în zilele de sărbătoare nelucrătoare prevăzute de Codul muncii, se sancţionează cu amendă de la 12*

la 30 de unităţi convenţionale aplicată persoanei fizice, cu amendă de la 60 la 90 de unităţi convenţionale aplicată persoanei juridice.

În conformitate cu prevederile art. 7 din Codul contravenţional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Potrivit art. 8 alin. (2) din Codul contravenţional, este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârşit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

Conform prevederilor art. 425 alin. (1)-(5) din Codul contravenţional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei contravenţiei, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei şi la cunoaşterea altor circumstanţe importante pentru justa soluţionare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenţie, procesul-verbal de ridicare a obiectelor şi documentelor, procesul-verbal de percheziţie, procesul-verbal privind cercetarea la faţa locului, procesele-verbale privind alte acţiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicaţiile persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional, depoziţiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele şi documentele ridicate, constatările tehnico-ştiinţifice şi medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluţioneze cauza contravenţională, potrivit convingerii sale pe care şi-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanţele constatate ale cauzei şi călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită. Sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile, administrate în conformitate cu prezentul cod.

În corespundere cu art. 375 alin. (3) din Codul contravenţional, concluziile despre vinovăţia persoanei în săvârşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

La caz, instanţa reţine că, întru dovedirea vinovăţiei făptuitorului agentul constatator a administrat şi anexat la materialele cauzei contravenţionale:

- procesul-verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350096 din 14.05.2025 (*f.d. 8*);

- raportul privind înregistrarea contravenţiei din 26.07.2024 (*f.d. 9*);

- raportul din 28.06.2024, potrivit căruia *****, Jitari Maxim, a explicat că fiind implicat în serviciu cu echipajul *****, împreună cu *****O Gonţa M., la 28,06,2024, aproximativ la ora 20:42, au primit informaţia de la ,,CETATEA" precum că pe ***** – reparaţie. Deplasîndu-se la faţa locului, făcînd legătura cu solicitanta, ultima a comunicat că adesea pe *****, la un bloc cu 16 etaje este gălăgie de reparaţie la orele 05:00-06:00, şi mai tîrziu de orele 20:00, creînd situaţii neplăcute (*f.d. 14*);

- raportul din 28.06.2024, potrivit căruia *****, Jitari Maxim, a explicat că fiind implicat în serviciu cu echipajul *****, împreună cu *****O Gonţa M., la 28,06,2024, aproximativ la ora 20:42, au primit informaţia de la ,,CETATEA" precum că pe ***** – gălăgie reparaţie. Deplasîndu-se la faţa locului, făcînd legătura cu solicitanta, acesta nu s-a prezentat, avînd telefonul deconectat. Patrulând sectorul dat careva încălcări nu s-au depistat (*f.d. 15*);

- cererea cet. Dabija Nadejda potrivit căreia a solicitat organelor de poliţie să întreprindă măsuri cu S.R.L. ,,Ecovzor Construct Imobil", care prestează lucrări de construcţie pe *****, în afara orelor de lucrări (*f.d. 16*);

- plîngerea cet. Dabija Nadejda potrivit căreia a solicitat organelor de poliţie să întreprindă măsuri cu S.R.L. ,,Ecovzor Construct Imobil", care prestează lucrări de construcţie pe *****, în afara orelor de lucru (*f.d. 17*);

- raportul din 26.07.2024 (*f.d. 18*);

- raportul din 14.05.2025 (*f.d. 20*).

Alte înscrisuri la materialele dosarului nu se regăsesc.

Primordial, instanţa de judecată reţine că, probele cercetate în şedinţa de judecată nu sunt în măsură să demonstreze că S.R.L. ,,Ecovzor Construct Imobil", la 28.06.2024, ora 20:42, în *****, în calitate de executant de lucrări de construcţii, a desfăşurat acţiuni generatoare de zgomot (lucrări de construcţie) în incinta unui bloc locativ cu încălcarea regimului de orar stabilit de lege, fapt prin ce a perturbat liniştea.

La caz, instanţa reţine că, în cauza dată, agentul constatator nu a acumulat un probatoriu suficient şi pertinent în susţinerea pretinsei fapte contravenţionale. Din materialele dosarului nu rezultă administrarea unor probe obiective care să confirme existenţa faptei, vinovăţia persoanei sau circumstanţele concrete în care aceasta ar fi fost săvârşită.

De către agentul constatator nu au fost audiaţi eventuali martori oculari care ar fi putut confirma sau infirma cele consemnate în plîngere, iar persoana care a depus plângerea nu a fost audiată în condiţiile legii, inclusiv cu privire la preîntâmpinarea acesteia despre răspunderea penală pentru declaraţii false. Această omisiune afectează credibilitatea şi valoarea probatorie a sesizării iniţiale, în lipsa unei confirmări procesuale corespunzătoare.

Mai mult, procesul-verbal contravenţional a fost întocmit la un interval de peste un an de la data pretinsei comiteri a faptei, fără a fi justificată o asemenea întârziere. Or, un asemenea interval de timp este de natură să afecteze exactitatea constatărilor, să diminueze posibilitatea verificării faptelor şi să aducă atingere dreptului la apărare al persoanei vizate.

Totodată, procesul-verbal a fost întocmit în lipsa citării persoanei, aceasta fiind lipsită de posibilitatea de a-şi exprima poziţia, de a oferi explicaţii sau de a prezenta probe în apărarea sa. O atare conduită contravine principiilor fundamentale ale procesului contravenţional, inclusiv dreptului la apărare şi principiului contradictorialităţii.

Mai mult instanţa reţine că, la materialele cauzei se regăsesc 2 rapoarte întocmite de *****, Jitari Maxim, ambele la aceiaşi dată 28.06.2024, fiind indicat în unul ora primirii

apelului 20:42 (*f.d. 14*), iar în al doilea 20:20 (*f.d. 15*). În raportul de la (*f.d. 14*), este indicat că au fost întimpinaţi de solicitată, ne fiind indicate careva încălcări depistate la faţa locului, iar raportul de la (*f.d. 15*), este indicat că careva încălcări nu au fost depistate.

În aceste circumstanţe, rămâne neclar modul în care a fost constatată fapta contravenţională, în lipsa unor constatări directe şi coerente din partea agentului constatator, or, diferenţa dintre orele indicate pentru primirea apelurilor este de doar 18 minute, iar la faţa locului s-a deplasat acelaşi echipaj în ambele cazuri.

Suplimentar, instanţa remarcă că, în speţă, rapoartele întocmite de colabotarorii de poliţie şi anexate la materialele cauzei, nu sunt coroborate cu alte mijloace de probă obiective care să confirme veridicitatea celor relatate.

În aceste condiţii, rapoartele care se bazează exclusiv pe propriile constatări, fără susţinere probatorie obiectivă, nu pot fi reţinute ca probe suficiente pentru a fundamenta o hotărâre de sancţionare.

Instanţa subliniază că, potrivit principiului prezumţiei de nevinovăţie şi al sarcinii probei, de orice îndoială rezonabilă profită persoana. Întrucât constatările agentului constatator nu sunt confirmate de alte probe, acestea nu pot constitui temei pentru reţinerea faptei.

Prin urmare, instanţa apreciază că rapoartele colaboratorilor de poliţie nu pot fi reţinute ca probe concludente şi utile în cauză.

În sensul dat, instanţa menţionează că, verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile Codului contravenţional, prin procedee probatorii respective. Pentru aflarea adevărului este indispensabilă cunoaşterea realităţii obiective a împrejurărilor cauzei, iar această operaţiune nu se poate realiza decât prin administrarea probelor şi deducerea în faţa instanţei de judecată a faptelor şi a împrejurărilor faptice care configurează orice probă, în aşa fel încât să se formeze o reprezentare exactă a celor petrecute.

Prin urmare, în lipsa unor probe certe şi concludente care să confirme existenţa elementelor constitutive ale contravenţiei prevăzute de art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa reţine că nu este posibilă stabilirea vinovăţiei contravenientului dincolo de orice dubiu rezonabil.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată reţine că, agentul constatator nu s-a prezentat în cadrul şedinţei de judecată pentru a combate poziţia făptuitorului, iar la materialele cauzei, în susţinerea învinuirii contravenţionale de comitere a faptei ilicite de la art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional, nu se atestă careva înscrisuri pe care s-ar fi bazat la înaintarea învinuirii S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil”. Or, de menţionat că, potrivit circumstanţelor din speţă, este inadmisibilă constatarea faptelor contravenţionale de injurie de către agentul constatator doar în temeiul sesizării şi declaraţiilor de incriminare ale unei persoane, fără ca aceste declaraţii să fie susţinute de alte careva probe. În asemenea condiţii, instanţa este în imposibilitate de a stabili indubitabil veridicitatea circumstanţelor faptice descrise în procesul-verbal cu privire la contravenţie,

şi subsecvent a săvârşirii de către S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil” a faptei contravenţionale prevăzute de art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional.

De altfel, potrivit art. 375 din Codul contravenţional, persoana acuzată de săvîrşirea unei contravenţii se consideră nevinovată atîta timp cît vinovăţia sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăţia sa. Concluziile despre vinovăţia persoanei în săvîrşirea contravenţiei nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condiţiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privinţă a fost pornit proces contravenţional.

Astfel, instanţa notează că, agentul constatator la examinarea cauzei nu a clarificat împrejurările cauzei obiectiv şi a adoptat o decizie de sancţionare a lui S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil”, în lipsa probelor pertinente şi concludente, cauza fiind examinată incomplet, superficial, nefiind stabilit cert faptul că în acţiunile făptuitorului, sunt prezente elementele contravenţiei prevăzute de art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional.

Instanţa explică faptul că, agentul constatator are rolul de a administra probe în ordinea prevăzută de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Prin urmare, simpla constatare *ex propriis sensibus* a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanţa să stabilească vinovăţia unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravenţional. Respectiv, atât timp cât asupra faptelor descrise în conţinutul actului sunt neconfirmate prin alte mijloace de probă, în sensul dat pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept *in dubio pro reo*.

Procesul-verbal de constatare şi sancţionare a contravenţiei se bucură de prezumţia de legalitate, însă, atunci când este formulată o plângere împotriva acestuia, este contestată chiar prezumţia de care se bucură. În acest caz, instanţa de judecată competentă va administra probele prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalităţii şi temeiniciei procesului-verbal. Cel care a formulat plângerea nu trebuie să îşi demonstreze propria nevinovăţie, revenind instanţei de judecată obligaţia de a administra tot probatoriul necesar stabilirii şi aflării adevărului, iar agentului constatator îi revine sarcina de a proba învinuirea imputată contravenientului.

Din considerentele enunţate, instanţa de judecată conchide că, acuzaţia agentului constatator poartă un caracter declarativ şi formal, în contextul în care la procesul-verbal cu privire la contravenţie din 14.05.2025, nu este anexată nici o probă în acest sens, în afară de declaraţia părţii vătămate, care nu este susţinută de alte probe din dosar, ori potrivit jurisprudenţei Curţii Europene a Drepturilor Omului înfăptuirea justiţiei cere ca, judecătorii să nu se întemeieze, în hotărârile pe care le pronunţă pe probabilităţi, ci pe certitudini dobândite pe bază de probe decisive, complete, sigure, în măsură să reflecte realitatea obiectivă.

Astfel, prezumţia nevinovăţiei şi exigenţa ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzaţiile este menţionată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO şi ţine

de noţiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (a se vedea cauza *Saunders c. Regatul Unit al Marii Britanii şi Irlandei de nord* din 17 decembrie 1996).

În această ordine de idei, instanţa subliniază că, deşi procesul-verbal cu privire la contravenţie şi decizia de sancţionare sunt acte administrative care emană de la o autoritate publică dotată cu competenţa de a constata şi de a sancţiona faptele contravenţionale şi se bucură de prezumţia de legalitate, de autenticitate şi de veridicitate, sancţionare contravenţională a persoanei trebuie să fie susţinută prin probe substanţiale, din care ar rezulta componenţa de contravenţie.

În susţinerea poziţiei sale, instanţa de judecată relevă că, domeniul contravenţional a fost asimilat „acuzaţiilor în materie penală", în înţelesul european autonom al art. 6 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situaţia de fapt a cauzelor *Ziliberberg contra Moldovei*, hotărâre din 01.02.2005, §35 şi *Anghel contra României*, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste speţe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzaţii penale. Astfel, în materie contravenţională au fost recunoscute garanţiile procedurale specifice materiei penale, printre care şi prezumţia de nevinovăţie, prevăzută de art. 6 §2 din Convenţia Europeană a Drepturilor Omului.

Astfel, în conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Boldea v. România*, 15 februarie 2007, §30).

Prin urmare, la înaintarea învinuirii, agentul constatator nu a ţinut cont de faptul că concluziile despre vinovăţia persoanei de săvârşirea unei contravenţii nu pot fi întemeiate pe presupuneri şi că toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate se interpretează în favoarea făptuitorului, nefiind astfel acumulate careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra vina S.R.L. ,,Ecovzor Construct Imobil".

În sensul enunţat, nu poate fi vorba de răspundere contravenţională în lipsa deplină a semnelor obiective şi subiective stabilite de legea contravenţională care să califice fapta prejudiciabilă drept contravenţie.

În consecinţă, pornind de la prevederile art. 461 coroborate cu cele ale art. 441 alin. (1) lit. a) şi alin. (2) din Codul contravenţional, instanţa determină că, contestaţia este una întemeiată şi urmează a fi admisă, cu încetarea procesului contravenţional pornit în privinţa S.R.L. ,,Ecovzor Construct Imobil" pentru săvârşirea faptei contravenţionale prevăzute de art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional.

Pentru aceste motive, în conformitate cu prevederile art. art. 395 alin. (1) pct. 2), alin. (11), 448, 460, 461 şi, respectiv, art. 462 din Codul contravenţional, instanţa de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se admite contestaţia administratorului ***S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil”*** Vasile Buzu.

Se anulează procesul – verbal cu privire la contravenţie seria/nr. MAI06 350096 şi decizia de sancţionare din 14.05.2025, emisă de agentul constatator din cadrul IP Rîşcani al DP a mun. Chişinău, Griţac Igor în baza art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional.

Se încetează procesul contravenţional pornit în privinţa ***S.R.L. „Ecovzor Construct Imobil”*** învinuită de săvârşirea contravenţiei prevăzută de art. 357 alin. (2) din Codul contravenţional, pe motiv că nu există faptul contravenţiei.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Lilia Lupaşco

Copia corespunde originalului,

Judecător Lilia Lupaşco